

Vi skulle gerne undgå kratluskeri, spionage af hinanden, og det synes jeg faktisk at det her lovforslag er med til at forhindre, og at det sørger for, at man får en sagsbehandling, der bygger på de oplysninger, der kommer fra borgeren selv.

Så kan vi altså komme i nogle situationer, hvor man erfarer, at man er blevet ført bag lyset, og at der er nogle forhold, der gør sig gældende, som man må ind og undersøge. Der mener jeg da bestemt, at kommunerne skal have nogle redskaber, sådan at det solidariske princip ikke må stå for fald, for det er jo sådan, at har vi lyst til at bidrage til, at vi har et velfærdssamfund, og betale til nogle mennesker, der er i nød, så skal man også være sikker på, at pengene bliver delt fornuftigt ud.

Ellers synes jeg, at vi skal have alle spørgsmål på bordet under udvalgsbehandlingen. Som formanden også nævnte, egner det sig meget til udvalgsbehandling, og det kan godt være, men jeg håber i hvert fald, at jeg lige har kastet lys over nogle af de spørgsmål, der har været her.

(Kort bemærkning).

Kim Sejr (RV):

Jeg skal blot meddele, at Kristeligt Folkeparti er positiv over for forslaget.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

15) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 67:

Forslag til folketingsbeslutning om kommunal overvågning af formodet misbrug af sociale ydelser.

Af Villy Søvnald (SF) m.fl.
(Fremsat 16/1 2003).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Henriette Kjær):

Forslagsstillerne ønsker, at Folketinget pålægger regeringen at fremsætte et lovforslag og ændre i administrative forskrifter, så der indføres ensartede regler for, hvor langt kommunerne må gå i forhold til overvågning og kontrol af formodet misbrug af sociale ydelser.

Regeringen har allerede taget initiativ til at præcisere reglerne om myndighedernes kontrolbeføjelser på det sociale område i det lovforslag, vi lige har behandlet, nr. L 138, forslag til lov om ændring af retssikkerhed og administration på det sociale område.

Jeg er fuldstændig enig med forslagsstillerne i, at enlige, ældre borgere og for den sags skyld andre enlige skal kunne pleje deres bekendtskaber uden at blive mistænkeliggjort, og jeg er enig i, at venskaber ikke er ulovlige.

Det er også baggrunden for, at regeringen i L 138 har ønsket at præcisere, hvad myndighederne må og ikke må.

Kl. 20.35

Lovforslag nr. L 138 præcisere fremgangsmåden i sager, hvor myndighederne skal undersøge, om en borger i en periode har modtaget en ydelse med urette. Det fremgår af lovforslagets bemærkninger, at myndighederne ikke uden videre kan gå bag ryggen på en borger og fremskaffe oplysninger til at afgøre en tilbagebetalingsag.

Det er desuden præciseret i lovforslaget, i hvilket omfang kommunalt ansat servicepersonale, f.eks. hjemmehjælpere og sygeplejersker, skal bidrage til kontrol og overvågning af borgeren. Det fremgår af lovforslagets bemærkninger, at servicepersonale ikke kan anmodes om at holde øjne og ører åbne under et hjemmebesøg hos borgeren og indberette til kommunen, hvis vedkommende ser noget mistænkeligt.

Men når det er sagt, må jeg også fremhæve, at vi ikke skal være blinde for, at der desværre er nogle borgere, der modtager forhøjede ydelser til reelt enlige, selv om de ikke er berettigede til det. Det er disse situationer, som myndighederne skal have mulighed for at gribe ind over for med respekt for en række retssikkerhedsgarantier, der gives borgerne i disse sager.

Der er en række ting, der bevidst ikke er taget stilling til i L 138, f.eks. spørgsmålet om uanmeldte besøg og i hvilket omfang kommunernes myndigheds personer, der træffer afgørelser, kan gøre brug af observationer.